

ՄԱԿ-ի ԳԼԽԱՎՈՐ ԱՍԱՄԲԼԵԱՅԻ 72-ՐԴ ԼԻԱԳՈՒՄԱՐ ՆԻՍՏԻ 1997 ԹՎԱԿԱՆԻ
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 15-Ի 52/164 ԲԱՆԱՃԵՎԸ ԱՅԱԲԵԿՉԱԿԱՆ ՈՄԲԱՅԱՐՈՒՄՆԵՐՆ
ԱՐԳԵԼԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԿՈՆՎԵՆՏԻԱՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

(Վեցերորդ հանձնաժողովի գեկույցի հիման վրա A/52/653)

Գլխավոր ասամբլեան,
վկայակոչելով իր 1994 թ. դեկտեմբերի 9-ի 49/60 Բանաձեւը, որով ընդունել է Միջազգային ահաբեկչության բացառման միջոցների մասին Յոթնամյա ճանապարհը, եւ 1996 թ. դեկտեմբերի 17-ի 51/210 Բանաձեւը,
քննարկելով Գլխավոր ասամբլեայի 1996 թ. դեկտեմբերի 17-ի 51/210 Բանաձեւով ստեղծված Ad Hoc հանձնաժողովի եւ Վեցերորդ հանձնաժողովի աշխատանքային խմբի կողմից մշակված՝ Ահաբեկչական ռմբահարումներն արգելելու մասին Կոնվենցիայի նախագծի տեքստը՝

1. ընդունում է սույն Բանաձեւին կից՝ Ահաբեկչական ռմբահարումներն արգելելու մասին միջազգային Կոնվենցիան եւ որոշում է այն բացել ստորագրման համար Նյու Յորքում՝ Միավորված ազգերի գլխավոր գրասենյակում, 1998 թ. հունվարի 12-ից մինչեւ 1999 թ. դեկտեմբերի 31-ը.

2. բոլոր պետություններին կոչ է անում ստորագրել եւ վավերացնել, ընդունել կամ հաստատել Կոնվենցիան կամ միանալ դրան:

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԿՈՆՎԵՆՏԻԱ

Ահաբեկչական ռմբահարումների դեմ պայքարի մասին

Ընդունված է Գլխավոր ասամբլեայի 1997 թվականի դեկտեմբերի 16-ի 52/164 բանաձեւով

Բաց է ստորագրման համար 1998 թ. հունվարի 12-ից

Սույն Կոնվենցիայի Կողմ պետությունները,

նկատի ունենալով Միավորված ազգերի կազմակերպության Կանոնադրության նպատակներն ու սկզբունքները միջազգային խաղաղության եւ անվտանգության պահպանության, պետությունների միջեւ բարիդրացիական, բարեկամական հարաբերությունների եւ համագործակցության խրախուսման առնչությամբ,

խորապես մտահոգված լինելով ամբողջ աշխարհում ահաբեկչական գործողությունների բոլոր ձեւերի եւ դրսեւորումների ծավալմամբ,

վկայակոչելով Միավորված ազգերի կազմակերպության հիսուներորդ տարեդարձի կապակցությամբ 1995 թ. հոկտեմբերի 24-ին ընդունված Յոթնամյա ճանապարհը,

վկայակոչելով նաեւ Գլխավոր ասամբլեայի 1994 թ. դեկտեմբերի 9-ի 49/60 Բանաձեւին կից՝ Միջազգային ահաբեկչության բացառման միջոցների մասին Յոթնամյա ճանապարհը, որով, ի թիվս այլոց, "Միավորված ազգերի կազմակերպության անդամ պետությունները հանդիսավոր վերահաստատել են իրենց կողմից ահաբեկչության բոլոր գործողությունների եւ մեթոդների կիրառման անվերապահ դատապարտումը՝ որպես հանցավոր եւ անարդարացի, որտեղ եւ ում կողմից էլ որ դրանք կատարվեն, ներառյալ այն արարքները, որոնք վտանգում են պետությունների եւ ժողովուրդների միջեւ բարեկամական հարաբերությունները եւ սպառնում են պետությունների տարածքային ամբողջականությանը եւ նրանց անվտանգությանը",

նշելով, որ Յոթնամյա ճանապարհում պետություններին առաջարկվում է նաեւ "անհապաղ կարգով վերանայել ահաբեկչության բոլոր ձեւերի եւ դրսեւորումների կանխման, խափանման եւ բացառման վերաբերյալ գործող միջազգային իրավական նորմերի ոլորտը՝ նպատակ ունենալով ապահովելու բազմաձևալ իրավական շրջանակների առկայությունը, որը կներառի հարցի բոլոր կողմերը",

վկայակոչելով Գլխավոր ասամբլեայի 1996 թ. դեկտեմբերի 17-ի 51/210 Բանաձեւը եւ

դրան կից Յճակագիրը, որը լրացնում է 1994 թ. Միջազգային ահաբեկչության վերացման միջոցառումների մասին Յճակագիրը,

նշելով, որ պայթուցիկ նյութերի կամ այլ մահաբեր սարքավորումների գործադրման միջոցով ահաբեկչական հարձակումները ձեռք են բերում առավել լայն մասշտաբներ,

նշելով նաև, որ միջազգային իրավունքի առկա բազմակողմ դրույթներում այդ հարձակումները պատշաճորեն չեն դիտարկվում,

համոզված լինելով, որ անհրաժեշտ է պետությունների միջև ամրապնդել միջազգային համագործակցությունը՝ այդպիսի ահաբեկչական գործողությունները կանխելու համար արդյունավետ եւ գործնական միջոցներ մշակելու եւ ընդունելու եւ մեղավորներին քրեորեն հետապնդելու եւ պատժելու համար,

հաշվի առնելով, որ նման արարքների կատարումը միջազգային հանրության համար լուրջ մտահոգության առարկա է հանդիսանում,

նշելով, որ պետությունների զինված կազմավորումների գործողությունները կարգավորվում են սույն Կոնվենցիայի շրջանակներից դուրս՝ միջազգային իրավունքի նորմերով, եւ որոշակի գործողությունների բացառումը սույն Կոնվենցիայի կիրառման ոլորտից չի ազատում պատասխանատվությունից այլ հարաբերություններում ապօրինի արարքների համար, դրանք օրինական չի դարձնում եւ չի խոչընդոտում այլ օրենքների հիման վրա նախատեսված պատասխանատվության ենթարկմանը,

համաձայնեցին ներքոհիշյալի մասին.

ՅՈՂՎԱԾ 1

Սույն Կոնվենցիայի նպատակների համար՝

1. "Պետական կամ կառավարական հիմնարկ"՝ ցանկացած մշտական կամ ժամանակավոր գործող հիմնարկ կամ տրանսպորտային միջոց, որն օգտագործվում կամ զբաղեցվում է պետության ներկայացուցիչների, կառավարության անդամների, օրենսդիր կամ դատական մարմինների ներկայացուցիչների կամ պետական պաշտոնյաների կամ աշխատակիցների կամ

որեւէ այլ պետական մարմնի կամ հաստատության կամ միջկառավարական կազմակերպության աշխատակիցների կամ պաշտոնատար անձանց կողմից՝ կապված նրանց ծառայողական պարտականությունների կատարման հետ:

2. "Ենթակառուցվածքային հիմնարկ"՝ պետական կամ մասնավոր սեփականության ներքո գտնվող ցանկացած հաստատություն, որը բնակչության շահերի համար տրամադրում կամ մատուցում է այնպիսի ծառայություններ, ինչպիսիք են ջրամատակարարումը, կոյուղին, էներգամատակարարումը, ջեռուցումը կամ կապը:

3. "Պայթուցիկ կամ այլ մահաբեր սարքավորում"՝ նշանակում է՝

ա) պայթուցիկ կամ բռնկվող զենք կամ սարքավորում, որը նախատեսված է կամ կարող է առաջացնել մահ, ծանր մարմնական վնասվածք կամ էական նյութական վնաս, կամ

բ) զենք կամ սարքավորում, որը նախատեսված է կամ կարող է առաջացնել մահ, ծանր մարմնական վնասվածք կամ էական նյութական վնաս թունավոր քիմիկատների, կենսաբանական բաղադրիչների կամ թույների կամ նմանատիպ նյութերի, ճառագայթահարման կամ ճառագայթահարող նյութերի բացթողման, տարածման կամ ազդեցության միջոցով:

4. "Պետության զինված ուժեր"՝ նշանակում է՝ պետության զինված ուժեր, որոնք, նրա ներքին օրենսդրության համապատասխան, կազմակերպվում, ուսուցանվում եւ սպառազինվում են, առաջին հերթին, ազգային պաշտպանության կամ անվտանգության խնդիրների կատարման համար, եւ անձինք, ովքեր գործում են այդ զինված ուժերին աջակցելու համար՝ գտնվելով նրանց պաշտոնական հրամանատարության, վերահսկողության եւ պատասխանատվության ներքո:

5. "Յասարակական օգտագործման վայրեր"՝ ցանկացած շինության, հողամասի, փողոցի, ջրագծի կամ այլ տեղանքի մասեր, որոնք մշտապես, ժամանակ առ ժամանակ կամ պարբերաբար մատչելի կամ բաց են բնակչության համար եւ ներառում են ցանկացած

առելտրային, գործնական, մշակութային, պատմական, լուսավորչական, պաշտամունքային, պետական, զվարճալի, հանգստի կամ նմանատիպ վայր, որը այդպիսով մատչելի եւ բաց է բնակչության համար:

6. "Հասարակական տրանսպորտի համակարգ" բոլոր հիմնարկները, տրանսպորտային միջոցները եւ օժանդակ տարրերը, անկախ դրանց պետական կամ մասնավոր լինելուց, որոնք օգտագործվում են մարդկանց կամ բեռների փոխադրումների հետ կապված հանրամատչելի ծառայությունների տրամադրման նպատակների համար կամ դրանց ընթացքում:

ՀՈԴՎԱԾ 2

1. Սույն Կոնվենցիայի շրջանակներում ցանկացած անձ կատարում է հանցագործություն, եթե տվյալ անձը ապօրինի եւ միտումնավոր մատակարարում, տեղադրում, գործի է դնում կամ պայթեցնում է պայթուցիկ նյութեր կամ մահաբեր սարքավորումներ հասարակական օգտագործման վայրերում, պետական կամ կառավարական

հիմնարկներում, հասարակական տրանսպորտի համակարգում կամ ենթակառուցվածքային հիմնարկներում կամ այնպիսի ձեւով, որը ուղղված է դրանց դեմ՝

ա) մահ կամ ծանր մարմնական վնասվածք հասցնելու միտումով, կամ
բ) նման վայրերում, հիմնարկում կամ համակարգում նշանակալից ավերածություն առաջացնելու մտադրությամբ, երբ նման ավերածությունն առաջ է բերում կամ կարող է առաջացնել խոշոր տնտեսական վնաս:

2. Ցանկացած անձ հանցագործություն կատարում է նաեւ, եթե փորձում է կատարել սույն հոդվածի 1-ին կետում նախատեսված հանցագործություններից որեւէ մեկը:

3. Ցանկացած անձ հանցագործություն է կատարում նաեւ, եթե նա՝

ա) որպես հանցակից՝ մասնակցում է սույն հոդվածի 1-ին կամ 2-րդ կետերով նախատեսված հանցագործություններից որեւէ մեկի կատարմանը, կամ

բ) կազմակերպում կամ ղեկավարում է այլ անձանց՝ սույն հոդվածի 1-ին կամ 2-րդ կետերով նախատեսված հանցագործություններից որեւէ մեկը կատարելու նպատակով, կամ

գ) ցանկացած այլ եղանակով աջակցում է ընդհանուր նպատակով գործող անձանց խմբի կողմից սույն հոդվածի 1-ին կամ 2-րդ կետերով նախատեսված մեկ կամ ավելի հանցագործությունների կատարմանը. նման օժանդակությունը պետք է լինի դիտավորյալ եւ կատարվի խմբի հանցավոր գործունեության ընդհանուր բնույթին կամ նպատակներին աջակցելու համար կամ կատարվի՝ տեղյակ լինելով խմբի կողմից համապատասխան հանցագործության կամ հանցագործությունների կատարման մտադրությանը:

ՀՈԴՎԱԾ 3

Սույն Կոնվենցիան չի կիրառվում, եթե հանցագործությունը կատարվել է մեկ պետության շրջանակներում, ենթադրյալ հանցագործը եւ տուժողներն այդ պետության քաղաքացիներ են, ենթադրյալ հանցագործը գտնվել է այդ պետության տարածքում, եւ ոչ մի այլ պետություն, 6-րդ հոդվածի 1-ին եւ 2-րդ կետերին համապատասխան, հիմքեր չունի իրականացնելու իր իրավագործությունը՝ բացառությամբ, երբ համապատասխան հանգամանքներում այդ դեպքերի նկատմամբ կիրառվում են 10-15-րդ հոդվածների դրույթները:

ՀՈԴՎԱԾ 4

Յուրաքանչյուր Կողմ պետություն ընդունում է այնպիսի միջոցներ, որոնք կարող են լինել անհրաժեշտ՝

ա) սույն Կոնվենցիայի 2-րդ հոդվածով նախատեսված արարքները, իր ներպետական օրենսդրության համաձայն, քրեական հանցագործություններ ճանաչելու համար,

բ) հաշվի առնելով հանցագործությունների ծանրության աստիճանը՝ համապատասխան պատժամիջոցներ սահմանելու համար:

ՀՈԴՎԱԾ 5

Յուրաքանչյուր Կողմ պետություն ընդունում է այնպիսի միջոցներ, որոնք կարող են անհրաժեշտ լինել, ներառյալ, նպատակահարմարության դեպքում, ներպետական օրենսդրությունում, երաշխավորելով, որ սույն Կոնվենցիայով նախատեսված հանցագործությունները, մասնավորապես, երբ դրանք նպատակաուղղված են պետությանը, հասարակությանը կամ անձանց որոշակի խմբին կամ առանձին անձանց ահաբեկելուն, ոչ մի հանգամանքում չեն արդարացվի՝ հաշվի առնելով դրանց քաղաքական, փիլիսոփայական, գաղափարախոսական, ռասայական, էթնիկական, կրոնական կամ այլ նմանատիպ բնույթը եւ կհանգեցնեն դրանց ծանրության աստիճանին համարժեք պատժամիջոցների կիրառման:

ՀՈԴՎԱԾ 6

1. Յուրաքանչյուր Կողմ պետություն ձեռնարկում է այնպիսի միջոցներ, որոնք կարող են անհրաժեշտ լինել իր իրավագործությունը հաստատելու համար 2-րդ հոդվածով սահմանված հանցագործությունների նկատմամբ, երբ՝

ա) հանցագործությունը կատարվել է տվյալ պետության տարածքում, կամ
բ) հանցագործությունը կատարվել է տվյալ պետության դրոշի ներքո նավարկող նավի վրա կամ հանցագործության կատարման պահին տվյալ պետության օրենքներով գրանցված օդանավում, կամ

գ) հանցագործությունը կատարվել է տվյալ պետության քաղաքացու կողմից:

2. Կողմ պետությունը կարող է իր իրավագործությունը հաստատել նաեւ ցանկացած նման հանցագործության նկատմամբ, եթե՝

ա) հանցագործությունը կատարվել է տվյալ պետության քաղաքացու դեմ, կամ
բ) հանցագործությունը կատարվել է արտասահմանում տվյալ պետության պետական կամ կառավարական հիմնարկի դեմ, ներառյալ տվյալ պետության դեսպանատունը, դիվանագիտական կամ հյուպատոսական ներկայացուցչության այլ շենքերը, կամ
գ) հանցագործությունը կատարվել է քաղաքացիություն չունեցող անձի կողմից, որը մշտապես բնակվում է տվյալ պետության տարածքում, կամ
դ) հանցագործությունը կատարվել է՝ փորձելով պետությանը հարկադրել կատարելու որեւէ գործողություն կամ ձեռնպահ մնալ դրա կատարումից, կամ
ե) հանցագործությունը կատարվել է տվյալ պետության կառավարության կողմից շահագործվող օդանավում:

3. Յուրաքանչյուր Կողմ պետություն սույն Կոնվենցիան վավերացնելիս, ընդունելիս, հաստատելիս կամ դրան միանալիս պետք է Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ծանուցի սույն հոդվածի 2-րդ կետին համապատասխան իր իրավագործությունը հաստատելու մասին՝ ներպետական օրենսդրության հիման վրա: Որեւէ փոփոխության դեպքում համապատասխան Կողմ պետությունն այդ մասին անհապաղ ծանուցում է Գլխավոր քարտուղարին:

4. Յուրաքանչյուր Կողմ պետություն սույն ձեռով ձեռնարկում է անհրաժեշտ միջոցներ՝ հաստատելու համար իր իրավագործությունը 2-րդ հոդվածում սահմանված հանցագործությունների նկատմամբ՝ այն դեպքերում, երբ ենթադրյալ հանցագործը գտնվում է նրա տարածքում, եւ նա չի հանձնում այդ անձին որեւէ Կողմ պետության, որն իր իրավագործությունը հաստատել է սույն հոդվածի 1-ին կամ 2-րդ կետերին համապատասխան:

5. Սույն Կոնվենցիան չի բացառում Կողմ պետության կողմից, նրա ներպետական օրենսդրության համապատասխան, ցանկացած քրեական իրավագործության իրականացում:

ՀՈԴՎԱԾ 7

1. 2-րդ հոդվածում սահմանված հանցագործությունը կատարած անձի կամ ենթադրյալ հանցագործի՝ իր տարածքում գտնվելու մասին տեղեկատվություն ստանալով՝

Կողմ պետությունը ձեռնարկում է իր ներպետական օրենսդրությամբ նախատեսված անհրաժեշտ միջոցները՝ հետազոտելով տեղեկատվության մեջ առկա փաստերը:

2. Համոզված լինելով, որ հանգամանքներն այդ են պահանջում, Կողմ պետությունը, որի տարածքում գտնվում է հանցագործը կամ ենթադրյալ հանցագործը, ձեռնարկում է իր ներպետական օրենսդրության համապատասխան անհրաժեշտ միջոցներ՝ տվյալ անձի ներկայությունը քրեական հետապնդման կամ հանձնման նպատակների համար:

3. Ցանկացած անձ, որի նկատմամբ կիրառվել են սույն հոդվածի 2-րդ կետում նշված միջոցները, իրավունք ունի.

ա) անհապաղ կապվել իր քաղաքացիության պետության մոտակա համապատասխան ներկայացուցչի կամ այն մարմնի հետ, որն այլ կերպ իրավասու է պաշտպանելու տվյալ անձի իրավունքները, կամ եթե քաղաքացիություն չունեցող անձ է, ապա իր մշտական բնակության վայրի պետության ներկայացուցչի հետ,

բ) տվյալ պետության ներկայացուցչի հետ հանդիպմանը,

գ) տեղեկացված լինել, "ա" եւ "բ" ենթակետերի համաձայն, իր իրավունքների մասին:

4. Սույն հոդվածի 3-րդ կետում նախատեսված իրավունքները իրականացվում են այն պետության օրենսդրության համապատասխան, որի տարածքում գտնվում է հանցագործը կամ ենթադրյալ հանցագործը. ընդ որում, նշված օրենսդրությունը պետք է ամբողջությամբ հնարավորություն ընձեռնի՝ հասնելու այն նպատակներին, որոնց համար 3-րդ կետով տրամադրվող իրավունքները նախատեսված են:

5. Սույն հոդվածի 3-րդ եւ 4-րդ կետերի դրույթները չեն վնասում որեւէ Կողմ պետության իրավունքին՝ հավակնելու 6-րդ հոդվածի 1-ին կետի "գ" ենթակետի կամ 2-րդ կետի "գ" ենթակետում նախատեսված իրավագործությանը՝ հրավիրելով Կարմիր խաչի միջազգային կոմիտեին՝ այցելել ենթադրյալ հանցագործին կամ հաղորդակցվել նրա հետ:

6. Երբ Կողմ պետությունը, սույն հոդվածին համապատասխան, կալանքի տակ է վերցրել անձին, ապա նա անմիջականորեն կամ Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարի միջոցով պետք է անհապաղ ծանուցի այն Կողմ պետություններին, որոնք իրենց իրավագործությունը հաստատել են 6-րդ հոդվածի 1-ին եւ 2-րդ կետերին համապատասխան, եւ եթե նա նպատակահարմար գտնի, ցանկացած այլ շահագրգիռ Կողմ պետության՝ տվյալ անձի կալանքի տակ գտնվելու եւ այն հանգամանքների մասին, որոնք պահանջում են, որ նա կալանքի տակ գտնվի: Սույն հոդվածի 1-ին կետով նախատեսված հետաքննությունն իրականացնող պետությունը պետք է անհապաղ տեղեկացնի

նշված Կողմ պետություններին իր եզրահանգումների մասին եւ հայտնի, թե արդյոք մտադիր է իրավագործություն իրականացնելու:

ՀՈԴՎԱԾ 8

1. Այն Կողմ պետությունը, որի տարածքում գտնվում է ենթադրյալ հանցագործը այն դեպքերում, որոնց նկատմամբ կիրառվում է 6-րդ հոդվածը, եթե չի հանձնում տվյալ անձին, ապա պարտավորվում է առանց որեւէ բացառության եւ անկախ նրանից՝ հանցագործությունն իր տարածքում է կատարվել, թե ոչ, առանց անհիմն ձգձգման քրեական հետապնդման նպատակով գործը հանձնել իր իրավասու մարմիններին՝ իր օրենսդրության համապատասխան դատավարություն անցկացնելու համար: Այդ մարմինները որոշում են ընդունում նույն կարգով, ինչպես նախատեսված է տվյալ պետության օրենսդրությամբ՝ որեւէ այլ ծանր բնույթի հանցագործության դեպքում:

2. Բոլոր դեպքերում, երբ Կողմ պետության ներքին օրենսդրությամբ թույլատրվում է վերադարձման պայմանով հանձնել կամ այլ կերպ փոխանցել իր քաղաքացիներից մեկին, որպեսզի նա կրի դատավարության կամ գործի քննության արդյունքում դատավճռով նշանակված պատիժը, որի համար պահանջվում է այդ անձի հանձնումը կամ փոխանցումը, եւ տվյալ պետությունը կամ անձի հանձնումը հայցող պետությունը համաձայն են այդ տարբերակին եւ այլ համապատասխան պայմաններին, ապա այդպիսի պայմանական հանձնումը կամ փոխանցումը բավարար են սույն հոդվածի 1-ին կետում սահմանված պարտավորությունների կատարման համար:

ՀՈՂՎԱԾ 9

1. 2-րդ հոդվածով նշված հանցագործությունները՝ որպես հանձնման ենթակա հանցագործություններ, պետք է ընդգրկվեն Կողմ պետությունների միջև կնքված՝ հանձնման մասին ցանկացած պայմանագրում մինչև սույն Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելը: Կողմ պետությունները պարտավորվում են նման հանցագործությունները՝ որպես հանձնում առաջացնող հանցագործություններ, ներառել միմյանց միջև հետագայում կնքվելիք՝ հանձնման մասին բոլոր պայմանագրերում:

2. Երբ Կողմ պետությունը, որը հանձնումը պայմանավորում է պայմանագրի առկայությամբ, մեկ այլ Կողմ պետությունից, որի հետ նա հանձնման մասին պայմանագիր չունի, ստանում է հանձնման մասին հարցում, ապա հայցվող պետությունը կարող է, իր հայեցողությամբ, սույն Կոնվենցիան որպես իրավական հիմք դիտել 2-րդ հոդվածում նախատեսված հանցագործություններով հանձնում իրականացնելու համար: Հանձնումն իրականացվում է հայցվող պետության օրենսդրությամբ նախատեսված այլ պայմանների պահպանմամբ:

3. Կողմ պետությունները, որոնք հանձնումը չեն պայմանավորում պայմանագրի առկայությամբ, դիտում են միմյանց միջև 2-րդ հոդվածով նախատեսված հանցագործությունները որպես հանձնում առաջացնող հանցագործություններ՝ հայցվող պետության օրենսդրությամբ նախատեսված պայմանների պահպանմամբ:

4. Անհրաժեշտության դեպքում 2-րդ հոդվածում նախատեսված հանցագործությունները Կողմ պետությունների կողմից դիտվում են հանձնման նպատակների համար, եթե դրանք կատարվել են ոչ միայն դրանց կատարման վայրում, այլև այն պետությունների տարածքներում, որոնք իրենց իրավագործությունը հաստատել են 6-րդ հոդվածի 1-ին եւ 2-րդ կետերին համապատասխան:

5. Կողմ պետությունների միջև հանձնման մասին բոլոր պայմանավորվածությունների եւ պայմանագրերի դրույթները՝ 2-րդ հոդվածով նշված հանցագործությունների վերաբերյալ, դիտվում են Կողմ պետությունների միջև հարաբերություններում փոփոխված այնքանով, որքանով դրանք անհամատեղելի են սույն Կոնվենցիայի հետ:

ՀՈՂՎԱԾ 10

1. Կողմ պետությունները միմյանց առավելագույն օգնություն են տրամադրում 2-րդ հոդվածում նշված հանցագործությունների՝ հետաքննություն, քրեական հետապնդում կամ հանձնման գործընթացները սկսելու կապակցությամբ, ներառյալ դատավարության համար անհրաժեշտ, իրենց տրամադրության ներքո գտնվող ապացույցների ձեռքբերման աջակցությունը:

2. Կողմ պետությունները սույն հոդվածի 1-ին կետում նախատեսված իրենց պարտավորություններն իրականացնում են միմյանց միջև առկա փոխադարձ իրավական օգնության մասին ցանկացած պայմանագրի կամ այլ պայմանավորվածության համապատասխան: Նման պայմանագրերի կամ պայմանավորվածությունների բացակայության

դեպքում Կողմ պետությունները միմյանց օգնություն են տրամադրում իրենց ներպետական օրենսդրության համաձայն:

ՀՈՂՎԱԾ 11

2-րդ հոդվածում նախատեսված հանցագործություններից ոչ մեկը հանձնման կամ փոխադարձ իրավական օգնության նպատակով չի կարող դիտվել որպես քաղաքական կամ քաղաքական հանցագործության հետ կապ ունեցող հանցագործություն կամ քաղաքական շարժառիթներով կատարված հանցագործություն: Համապատասխանաբար, այդ հանցագործությունների վերաբերյալ գործերով հանձնման կամ փոխադարձ իրավական օգնության մասին խնդրանքը չի կարող մերժվել միայն այն հիմքով, որ դա առնչվում է քաղաքական կամ քաղաքական հանցագործության հետ կապ ունեցող կամ քաղաքական

շարժառիթներով կատարված հանցագործության հետ:

ՀՈԴՎԱԾ 12

Ոչինչ սույն Կոնվենցիայում չպետք է մեկնաբանվի որպես պարտավորեցնող՝ որեւէ անձի հանձնման կամ փոխադարձ իրավական օգնություն ցույց տալու համար, եթե հայցվող պետությունը Եական հիմքեր ունի ենթադրելու, որ 2-րդ հոդվածում նշված հանցագործությունների առնչությամբ հանձնման կամ փոխադարձ իրավական օգնության մասին խնդրանքի նպատակն է անձին դատական կարգով հետապնդելը կամ նրան պատժելը՝ ելնելով նրա ռասայից, դավանանքից, քաղաքացիությունից, էթնիկական ծագումից կամ քաղաքական համոզմունքներից, կամ որ տվյալ խնդրանքի բավարարումը կարող է վատթարացնել տվյալ անձի վիճակը՝ այս պատճառներից մեկի հիման վրա:

ՀՈԴՎԱԾ 13

1. Կողմ պետություններից մեկի տարածքում կալանքի տակ գտնվող կամ պատիժը կրող անձը, որի ներկայությունը մյուս Կողմ պետության տարածքում պահանջվում է սույն Կոնվենցիայով նախատեսված հանցագործությունների վերաբերյալ գործերով հետաքննություն կամ քրեական հետապնդում իրականացնելիս ցուցմունքներ տալու, անձը հաստատելու նպատակով կամ ապացույցների ձեռքբերման գործում այլ օգնություն տրամադրելու համար, կարող է փոխանցվել հետեւյալ պայմանների պահպանմամբ, եթե.

ա) անձը ազատորեն տալիս է իր համաձայնությունը լրիվ տեղեկատվության հիման վրա, եւ

բ) երկու պետությունների իրավասու իշխանությունները համաձայնության են գալիս այնպիսի պայմանների վերաբերյալ, որոնք իրենք ընդունելի են համարում:

2. Սույն հոդվածի նպատակների համար՝

ա) այն պետությունը, որին փոխանցվել է անձը, իրավասու է եւ պարտավոր է փոխանցված անձին պահել կալանքի տակ մինչեւ փոխանցող պետության կողմից որեւէ այլ պահանջ ներկայացվելը կամ պատժատեսակ սահմանվելը,

բ) այն պետությունը, որին փոխանցվել է անձը, պետք է առանց ձգձգումների կատարի փոխանցող պետության տիրապետության ներքո այդ անձին վերադարձնելու իր պարտավորությունը՝ երկու պետությունների իրավասու իշխանությունների միջեւ նախնական կամ այլ համաձայնեցվածության համապատասխան,

գ) այն պետությունը, որին փոխանցվել է անձը, չպետք է փոխանցող պետությունից պահանջի, որ անձի վերադարձման համար հարուցի հանձնման ընթացակարգ,

դ) փոխանցող պետության կողմից փոխանցվող անձը պետք է երաշխավորվի, որ այն պետության տարածքում կալանքի տակ գտնվելու ժամանակահատվածը, որին ինքը փոխանցվել է, հաշվարկվելու է պատժի կրման ժամկետի մեջ:

3. Սույն հոդվածին համապատասխան փոխանցվող անձը, անկախ իր քաղաքացիությունից, չի կարող այն պետության կողմից, որին ինքը փոխանցվել է, ենթարկվել հետապնդման կամ կալանավորվել կամ ենթարկվել անձնական ազատության որեւէ սահմանափակման այն արարքների կամ համոզմունքների համար, որոնք նախորդել են փոխանցող պետության տարածքից այդ անձի մեկնելուն՝ առանց փոխանցող պետության համաձայնության:

ՀՈԴՎԱԾ 14

Յուրաքանչյուր անձ, որը գտնվում է կալանքի ներքո, կամ որի նկատմամբ կիրառվել է ցանկացած այլ միջոց, կամ, սույն Կոնվենցիային համապատասխան, իրականացվում է դատաքննություն, երաշխավորվում է արդարացի վերաբերմունք, այդ թվում՝ նրա գտնվելու պետության օրենսդրությանը, ինչպես նաեւ միջազգային իրավունքի գործող նորմերը, ի դեմս մարդու իրավունքների մասին դրույթներին համապատասխան՝ բոլոր իրավունքներից եւ երաշխիքներից օգտվելը:

ՀՈԴՎԱԾ 15

Կողմ պետությունները համագործակցում են 2-րդ հոդվածով նախատեսված հանցագործությունների կանխարգելման գործում, մասնավորապես.

ա) ձեռնարկելով բոլոր հնարավոր միջոցները, անհրաժեշտության դեպքում՝ օրենսդրական միջոցներով, կանխելու եւ հակազդելու իրենց տարածքներում կամ դրանցից դուրս հանցագործություններ նախապատրաստելը, ներառյալ՝ իրենց տարածքներում արգելել անձանց, կազմակերպությունների անօրինական գործունեությունը, որն ուղղված է 2-րդ հոդվածով նախատեսված հանցագործությունների խրախուսմանը, դրդմանը, կազմակերպմանը, ֆինանսավորմանը կամ դրանցում ներգրավմանը,

բ) փոխանակելով հավաստի եւ ստուգված տեղեկատվություն, իրենց ազգային օրենսդրության համապատասխան, եւ համակարգելով 2-րդ հոդվածում նշված հանցագործությունների կատարումը կանխելու նպատակով ձեռնարկված վարչական եւ այլ միջոցները,

գ) անհրաժեշտության դեպքում՝ մահաբեր կամ մարմնական վնասվածք առաջացնող պայթուցիկ եւ այլ վտանգավոր նյութերի հայտնաբերման մեթոդների հետազոտման եւ մշակման միջոցով, պայթուցիկ նյութերի չափորոշիչների որոշման վերաբերյալ խորհրդատվությունների անցկացում՝ հայտնաբերելու դրանց ծագումը՝ պայթեցման վերաբերյալ գործերով քննություն կատարելու, կանխարգելիչ միջոցների վերաբերյալ տեղեկատվության, տեխնոլոգիաների, սարքավորումների եւ համապատասխան նյութերի փոխանակման բնագավառում համագործակցություն իրականացնելու նպատակով:

ՀՈԴՎԱԾ 16

Կողմ պետությունը, որտեղ քրեական հետապնդման է ենթարկվում ենթադրյալ հանցագործը, իր ներպետական օրենսդրության կամ կիրառվող ընթացակարգերին համապատասխան, Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին հաղորդում է դատավարության վերջնական արդյունքների մասին, որն այդ տեղեկատվությունը ուղարկում է մյուս Կողմ պետություններին:

ՀՈԴՎԱԾ 17

Կողմ պետությունները սույն Կոնվենցիայով նախատեսված իրենց պարտավորություններն իրականացնում են պետությունների ինքնիշխանության, տարածքային ամբողջականության եւ մյուս պետությունների ներքին գործերին չմիջամտելու սկզբունքներին համապատասխան:

ՀՈԴՎԱԾ 18

Ոչինչ սույն Կոնվենցիայում Կողմ պետությանն իրավունք չի վերապահում մյուս Կողմ պետության տարածքում իրականացնել այնպիսի իրավագործություն եւ գործառույթներ, որոնք բացառապես վերապահված են տվյալ Կողմ պետության իշխանությունների իրավասությանը՝ նրա ներպետական օրենսդրության համապատասխան:

ՀՈԴՎԱԾ 19

1. Ոչինչ սույն Կոնվենցիայում չի ազդում պետությունների եւ անձանց՝ միջազգային իրավունքով նախատեսված այլ իրավունքների, պարտավորությունների եւ պարտականությունների, մասնավորապես՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության Կանոնադրության եւ միջազգային մարդասիրական իրավունքի նպատակների եւ սկզբունքների վրա:

2. Չինված բախումների ժամանակ գինված ուժերի գործողությունները կարգավորվում են ոչ թե սույն Կոնվենցիայի, այլ միջազգային մարդասիրական իրավունքի նորմերով, ինչպես այդ եզրույթները հասկացվում են այդ իրավունքում,

ինչպես նաև սույնով չեն կարգավորվում պետության՝ իր պաշտոնական գործողությունների իրականացմանն ուղղված զինված ուժերի գործողությունները, որոնք կարգավորվում են միջազգային իրավունքի այլ նորմերով:

ՀՈԴՎԱԾ 20

1. Երկու կամ ավելի Կողմ պետությունների միջև ծագող՝ սույն Կոնվենցիայի մեկնաբանման կամ կիրառման հետ կապված ցանկացած վեճ, որը չի կարող լուծվել բանակցությունների միջոցով ողջամիտ ժամկետում, կարող է, նրանցից մեկի խնդրանքով, ներկայացվել արբիտրաժ: Եթե միջնորդության մասին խնդրանքը ներկայացնելու օրվանից վեց ամսվա ընթացքում Կողմերը համաձայնության չեն գալիս արբիտրաժի կազմակերպման վերաբերյալ, ապա Կողմերից յուրաքանչյուրը կարող է վեճը դիմումի միջոցով ներկայացնել Միջազգային դատարանին՝ նրա Կանոնադրության համապատասխան:

2. Յուրաքանչյուր պետություն կարող է սույն Կոնվենցիան ստորագրելիս, վավերացնելիս, ընդունելիս, հաստատելիս կամ դրան միանալիս հայտարարել, որ իրեն պարտավորված չի համարում սույն հոդվածի 1-ին կետով: Մյուս Կողմ պետությունները եւս չեն պարտավորվում 1-ին կետով՝ ցանկացած նման վերապահում կատարած Կողմ պետության նկատմամբ:

3. Ցանկացած Կողմ պետություն, որը սույն հոդվածի 2-րդ կետին համապատասխան վերապահում է արել, կարող է ցանկացած ժամանակ հրաժարվել դրանից Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ծանուցելու միջոցով:

ՀՈԴՎԱԾ 21

1. Սույն Կոնվենցիան բաց է բոլոր պետությունների ստորագրման համար 1998 թ. հունվարի 12-ից մինչև 1999 թ. դեկտեմբերի 31-ը՝ Նյու Յորքում՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության կենտրոնական հաստատություններում:

2. Սույն Կոնվենցիան ենթակա է վավերացման, ընդունման կամ հաստատման: Վավերագրերը, ընդունման կամ հաստատման մասին փաստաթղթերն ի պահ են հանձնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին:

3. Սույն Կոնվենցիան բաց է ցանկացած պետության միանալու համար: Միանալու մասին փաստաթղթերն ի պահ են հանձնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին:

ՀՈԴՎԱԾ 22

1. Սույն Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին միանալու, հաստատման, ընդունման կամ վավերագրի մասին քսաներկուերորդ փաստաթուղթն ի պահ հանձնելուց հետո երեսուներորդ օրը:

2. Յուրաքանչյուր պետության համար, որը վավերացրել, ընդունել կամ հաստատել է Կոնվենցիան կամ միացել է դրան Կոնվենցիայի վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ դրան միանալու մասին քսաներկուերորդ փաստաթուղթն ի պահ հանձնելուց հետո, Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ միանալու մասին փաստաթուղթն ի պահ հանձնելուց հետո երեսուներորդ օրը:

ՀՈԴՎԱԾ 23

1. Ցանկացած Կողմ պետություն կարող է չեղյալ հայտարարել սույն Կոնվենցիան Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին գրավոր ծանուցելու միջոցով:

2. Չեղյալ հայտարարումն ուժի մեջ է մտնում Միավորված ազգերի կազմակերպության ծանուցումը Գլխավոր քարտուղարի ստանալու օրվանից մեկ տարի անց:

ՀՈՂՎԱԾ 24

Սույն Կոնվենցիայի բնօրինակը, որի անգլերեն, արաբերեն, իսպաներեն, չինարեն, ռուսերեն եւ ֆրանսերեն տեքստերը հավասարազոր են, ի պահ է հանձնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին, որը հաստատված պատճեններն ուղարկում է սույն Կոնվենցիայի բոլոր պետություններին:

Ի հավաստումն որի՝ ներքոստորագրյալները, դրա համար պատշաճորեն լիազորված լինելով իրենց Կառավարությունների կողմից, ստորագրեցին սույն Կոնվենցիան, որը բաց է ստորագրման համար Նյու Յորքում՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության կենտրոնական հաստատություններում, 1998 թվականի հունվարի 12-ից:

* Կոնվենցիան Հայաստանի Հանրապետության համար ուժի մեջ է մտել 2004 թվականի ապրիլի 15-ից:

<http://www.un.org/law/cod/terroris.htm>

The General Assembly,

Recalling its resolution 49/60 of 9 December 1994, by which it adopted the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, and its resolution 51/210 of 17 December 1996,

Having considered the text of the draft convention for the suppression of terrorist bombings prepared by the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 See Official Records of the General Assembly, Fifty-second Session, Supplement No. 37 (A/52/37). and the Working Group of the Sixth Committee, A/C.6/52/L.3, annex I.

1. Adopts the text of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings annexed to the present resolution and opens the instrument for signing at United Nations Headquarters from 12 January 1998 until 31 December 1999;
2. Urges all States to sign and ratify, accept or approve or to accede to the annexed Convention.

International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995, General Assembly resolution 50/6.

Recalling also the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, "the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices

of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States",

Noting that the Declaration also encouraged States "to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter",

Recalling further General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed thereto,

Noting also that terrorist attacks by means of explosives or other lethal devices have become increasingly widespread,

Noting further that existing multilateral legal provisions do not adequately address these attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism, and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law outside the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

2. "Infrastructure facility" means any publicly or privately owned facility providing or distributing services for the benefit of the public, such as water, sewage, energy, fuel or communications.

3. "Explosive or other lethal device" means:

(a) An explosive or incendiary weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage; or

(b) A weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage through

the release, dissemination or impact of toxic chemicals, biological agents or toxins or similar substances or radiation or radioactive material.

4. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security, and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

5. "Place of public use" means those parts of any building, land, street, waterway or other location that are accessible or open to members of the public, whether continuously, periodically or occasionally, and encompasses any commercial, business, cultural, historical, educational, religious, governmental, entertainment, recreational or similar place that is so accessible or open to the public.

6. "Public transportation system" means all facilities, conveyances and instrumentalities, whether publicly or privately owned, that are used in or for publicly available services for the transportation of persons or cargo.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally delivers, places, discharges or detonates an explosive or other lethal device in, into or against a place of public use, a State or government facility, a public transportation system or an infrastructure facility:

- (a) With the intent to cause death or serious bodily injury; or
- (b) With the intent to cause extensive destruction of such a place, facility or system, where such destruction results in or is likely to result in major economic loss.

2. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1.

3. Any person also commits an offence if that person:

- (a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 2; or
- (b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 2; or
- (c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1 or 2 by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 6, paragraph 1, or article 6, paragraph 2, of this Convention to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 10 to 15 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

(a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2 of this Convention;

(b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State; or

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State; or

(b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or

(c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or

(d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established in accordance with paragraph 2 under its domestic law. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 7

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence as set forth in article 2 may be

present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

(a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) Be visited by a representative of that State;

(c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 6, subparagraph 1 . or 2 ., to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or

surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 9

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between State Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 11

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 12

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 13

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives his or her informed consent; and
- (b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of this article:

- (a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
- (b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;
- (c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
- (d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he was transferred for time spent in the custody of the State to which he was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 14

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 15

States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2, particularly:

(a) By taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their domestic legislation, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or engage in the perpetration of offences as set forth in article 2;

(b) By exchanging accurate and verified information in accordance with their national law, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences as set forth in article 2;

(c) Where appropriate, through research and development regarding methods of detection of explosives and other harmful substances that can cause death or bodily injury, consultations on the development of standards for marking explosives in order to identify their origin in post-blast investigations, exchange of information on preventive measures, cooperation and transfer of technology, equipment and related materials.

Article 16

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 17

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 18

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

Article 19

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 20

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

1. This Convention shall be open for signature by all States from 12 January 1998 until 31 December 1999 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 22

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited

with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 12 January 1998.